

poměru soudů neb co do oboru jejich působnosti blíže určoval. Není proto v zákoně podkladu pro náhled, že slovem »soud« jsou míněny jen onen oddíl a ony orgány, které povolány jsou ku stíhání trestnímu. Představuje soud, ať vykonává tu neb onu pravomoc soudní, jednotný úřad veřejný, který je na venek representován předností soudu. Vyslovil proto soud s poukazem na § 25 zákona o organizaci soudní práve, že přednost soudu, v němž soustřeďují se veškerá soudní oddělení a, jenž jako takový je oprávněn vykonávati veškerou, tudíž i trestní pravomoc okresnímu soudu přidělenou, kromě všeobecného dohledu služebního jest oprávněn a povinen mocí svého úřadu přijímati trestní oznámení a že nejde tu jen o administrativního představeného úřadu vůbec. Rovněž ustanovení Šu 84 tr. ř. nečiní pochybným oprávnění, ba povinnost okresního soudu, representovaného jeho orgány, by dal podnět k zavedení trestního řízení pro trestné činy, které k jeho vědomí dojdou, ať způsobem jakýmkoliv.

Čís. 1931.

Zákon o tisku ze dne 17. prosince 1862, čís. 6 ř. zák. z roku 1863.
Povinnosti podle Šu 17 zákona neučinil tiskař zadost tím, že odevzdal povinný výtisk na poštu a současně počal s rozšiřováním tiskopisu. »Odevzdáním« míní se tu pouze odevzdání na úředním místě.

(Rozh. ze dne 16. března 1925, Zm I 106/25).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Chrudimi ze dne 14. října 1924 porušen byl zákon v ustanovení Šu 17 zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 6 ř. zák. z roku 1863.

Důvody:

Rozsudkem okresního jako tiskového soudu v Chrudimi ze dne 21. srpna 1924 uznán byl Karel B. vinným přestupkem Šu 17 zákona o tisku, jehož se dopustil tím, že jako tiskař periodického tiskopisu N. a to jeho čís. 25 a 27 z 21. června, pokud se týče z 5. července 1924 proti své povinnosti neodevzdal těchto čísel hned, když je počal rozdávat nebo rozesílati, úřadu bezpečnosti toho místa, kde se spis vydává, t. j. okresní politické správě v Lanškrouně, nýbrž teprve o den později. K odvolání obžalovaného byl rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Chrudimi ze dne 14. října 1924 rozsudek prvního soudu změněn a obžalovaný podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby sprostěn. Okresní soud odůvodňuje odsuzující výrok tím, že především uvádí hájení se obžalovaného, podle něhož poslal oba povinné výtisky okresní politické správě v čas, a stali se průtah, že stalo se tak na poště; poněvadž však přípisý okresní správy politické v Lanškrouně ze 17. a 18. července 1924 je zjištěno, že byla dotyčná čísla rozšiřována již dne 20. června, pokud se týče 4. července 1924, tedy o den dříve, než povinný jich výtisk dle týchž předpisů došel tohoto úřadu (povinné výtisky došly tam totiž 21. června, případně 5. července 1924) je tím skutková podstata trestného činu

dána. Odvolací soud naproti tomu sprostil obžalovaného z obžaloby z toho důvodu, že zákonné povinnosti zadost učiněno bylo tím, že obžalovaný, »hned, když listy N. byly vydávány«, povinné výtisky okresní politické správě v Lanškrouně a to ještě ve dvou výtiscích pod dvojí adresou »poštou zaslal« a že nemůže za to, že výtisky došly na okresní politickou správu v Lanškrouně teprve druhého dne v 8 h. ráno, nikterak zodpovídati a ani za to, že použil pošty jako dopravního prostředku, neboť mohl zcela správně předpokládati, že poštovní zřízení svědomitě svoji služební povinnost zastávají, a že tedy, když výtisk v čas pod správnou adresou odešle, při tak častém spojení železničním mezi stanicemi Ústín/O. a Lanškrounem také správně a v čas dojdou, že budou v čas adresátu doručeny nebo jeho zřízcem na poště vyzvednuty a jemu ihned odezdány.

Rozsudek odvolacího soudu zřejmě odporuje Šu 17 tisk. zákona, podle něhož tiskař vyhoví tomuto předpisu jen tehdy, když současně s počítím rozšiřování předloží povinný výtisk úřadu, přehlídku tisku vykonávajícímu, a že ke splnění jeho povinnosti tedy nestačí, když povinný výtisk odevzdá poštovní dopravě a současně začne s rozšiřováním tiskopisu. Volí-li tiskař takový způsob předkládání povinných výtisků, kterým více méně ponecháno je náhodě, dostane-li se včas, t. j. současně s rozdílením nebo rozesiláním na určené úřední místo, neuchrání se tím trestné zodpovědnosti, když uvedený předpoklad se nesplní, neboť význam slov »odevzdati« nelze vykládati jinak, než že odevzdání se děje na úředním místě samém a nesplní se odevzdáním povinného výtisku na poštu, jak tomu je při lhůtách, stanovených zákonem podle Šu 6 tr. ř., kdy do lhůty nevčítá se čas, po který spis dopravován je poštou. Takovému pojetí odporoval by i účel Šu 17 tisk. zák., aby totiž včas učiněna býti mohla policejní opatření, potřebná podle tiskového zákona. Je-li tudíž zjištěno, že dotyčná čísla N. byla rozšiřována o den dříve, než došly povinné výtisky úřadu bezpečnostnímu v Lanškrouně, je tím vyvráceno, že byly »odevzdány« v době Šem 17 tisk. zák. předepsané a odvolací soud, vyvrátiv shora uvedeným svým zjištěním co do doby odeslání povinného výtisku hájení se obžalovaného, že výtisk tento poslal okresní správě politické v č a s, měl odsuzující rozsudek svého soudce potvrditi.

Čís. 1932.

Rádně ustanovený výpomocný obecní strážník požívá ochrany Šu 68 tr. zák., třebaš nebyl vzat do přísahy a ustanovení jeho nebylo sděleno okresní politické správě.

(Rozh. ze dne 19. března 1925, Zm I 107/25).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 29. prosince 1924, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle Šu 81 tr. zák. a přestupkem podle Šu 312 tr. zák.